

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ФЭННЭР АКАДЕМИЯСЕ
М.ХЭСЭНОВ ИСЕМЕНДЭГЕ ТАТАР ЭНЦИКЛОПЕДИЯСЕ
БЭМ ТӨБӘКНЕ ӨЙРӘНУ ИНСТИТУТЫ
ЭНЦИКЛОПЕДИСТИКА ҮЗӘГЕ

КАЮМ НАСЫЙРИ:
ИЛЛЮСТРАЦИЯЛЕ
ПЕРСОНАЛЬ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ

КАЗАН – 2025

УДК 37(470.41)(092)Насыри
ББК 74.03(2Рос.Тат)-8Насыри я20
Н26

Басма Татарстан Республикасы Фәннәр академиясенен
М.Хәсәнов исемдәге Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты
тарафыннан әзерләнде

Басманың фәнни мөхәрририяте:

Э.М.Галимова (рәис), Р.В.Шәйдуллин (жаваплы мөхәррир),
Л.М.Айнетдинова, М.Ш.Сибгатуллина, Б.Л.Хәמידуллин

Каюм Насыри: иллюстрацияле персонал энциклопедия / төз.-авт.:
Р.В.Шәйдуллин (төркемнең житәкчесе), Р.Ф.Исламов, Ф.С.Гыйниятуллина,
Ф.Г.Камальтдинова, И.Х.Хәлиуллин, Ф.Р.Бәдретдинова, Г.И.Каюмова. — Казан:
М.Хәсәнов исем. Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты, 2025. —
500 б., ил.

Каюм Насыриның тууына 200 ел тулуга багышланган персонал энциклопедиядә бөек татар мәгърифәтчәсенен фәнни хезмәтләре, педагогик эшчәнлегә, әдәби ижаты, шулай ук татар халкының аның тарафыннан фәнни нигездә өйрәнелә башлаган этнографиясе һәм фольклоры турында мәгълүматлар тупланган. К.Насыри татар әдәби теленә нигез салган, аның грамматикасын һәм лексикографиясен системалаштырган, мәктәпләр өчен дәреслекләр язган, үзенең календарлары, фәнни хезмәтләре һәм әдәби ижаты белән татар халкының аң-белемен үстерүгә, милли мәдәниятен саклауга биниһая өлеш керткән мәгърифәтче галим буларак күрсәтелә. Шулай ук аның тәржемәи хәле һәм ижаты фәнни өйрәнелгән хезмәтләр яктыртыла.

Бу хезмәтне төзүнең төп максаты — К.Насыриның күпкырлы ижатын энциклопедик кысаларда туплап, киң даирә укучыга, аеруча милләтбезнең яңа буыннарына житкерү һәм аның фәнни-мәдәни мирасын саклауга ярдәм итү.

УДК 37(470.41)(092)Насыри
ББК 74.03(2Рос.Тат)-8Насыри я20

ISBN 978-5-902375-88-3

© Аерымланган структур берәмлек
«ТР Фәннәр академиясенен М.Хәсәнов
исемдәге Татар энциклопедиясе
һәм төбәкне өйрәнү институты», 2025

КЕРЕШ

2025 елда татар халкы күренекле мәгърифәтче, язучы һәм энциклопедист галим Каюм Насыйриның тууына 200 ел тулу уңаеннан әлеге зур вакыйганы билгеләп үтә.

Мәгълүм булганча, бөек мәгърифәтче үзенең күпкырлы хезмәте белән татар халкын, аның телен, мәданиятен, фәнни казанышларын дөньякүләм танытуга зур өлеш кертә. Ул — халыкның бай рухи мирасын жыеп, аны төрле яклап өйрәнеп, эшкәртеп, китаплары һәм календарьлары аша башкаларны да таныштырган, татар халкының данын күтәргүгә барлык көчен куйган олпат шәхес. Мәгърифәтченең үз милләтенә олы мәхәббәт хисе белән сугарылган фәнни, ижади, наширлек һәм педагогик эшчәнлегә халыкның аң-белемен баеп, аны милли-мәдәни агартуға юнәлдерелә.

Мәртәбәле вакыйга уңаеннан татар халкы тарихында һәм мәданиятендә Каюм Насыйрига багышланган беренче персональ энциклопедия нәшер ителү Татарстан халыклары тормышында истә калырлык зур вакыйга булып дип ышанам. Энциклопедияне кулына алган һәркем аның сәхифәләре аша мәгърифәтче шәхесенең зурлыгына, аның гыйльми-нәзари кызыксынуларының киңлегенә тирәнрәк төшенер, үзе өчен яңа ачышлар ясар, галимнең тәржемәи хәле белән танышканда, ул яшәгән һәм ижат иткән дәвер, халыкның тормыш-көн-күреше турында күзаллау булдырыр, мәгърифәтченең эшчәнлек һәм аралашу даирәсе аша төрле милләт зыялылары турында күп мәгълүмат алып. Аның фәнни һәм ижади сәләте, милли-мәдәни карашлары, халкының рухи көч-күәтенә ышаныч хисләре беркемне дә битараф калдырмас дип уйлыйм.

Әлеге саллы хезмәт Татарстан Республикасы Фәннәр академиясенең М.Хәсәнов исемендәге Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты тарафыннан әзерләнде. Аны татар милли мәданиятенә үткән — бүгенге белән, бүгенгегә — киләчәк белән тоташтыручы күпер дип әйтәргә мөмкин. Хәзинәгә тиң бу энциклопедик басма безне алга таба да изге, игелекле эшләргә генә рухландырып торыр, яңадан-яңа казанышларга көч бирер, халкыбыз мирасын киләчәк буыннарга түкми-чәчми тапшырырга ярдәм итәр.

Каюм Насыйриның тууына 200 ел тулуны билгеләп үтү турында махсус фәрман имзалаган Татарстан Республикасы Рәисе Р.Н.Миңнехановка, «Каюм Насыйри: иллюстрацияле персональ энциклопедия»сен гамәлгә куюга зур ярдәм күрсәткән ТР Дәүләт Советы рәисе урынбасары, ТР Рәисе каршындагы Татар телен һәм Татарстан Республикасында яшәүче халыклар вәкилләренә туган телләрен саклау, үстерү мәсьәләләре комиссиясенең рәисе М.Г.Әхмәтовка, шулай ук төрле фән тармаклары галимнәренә, музей һәм китапханә хезмәткәрләренә, төбәк житәкчеләренә, мөгаллимнәргә һәм әлеге басмага хезмәт керткән һәркемгә мөхәрририят исеменнән тирәнтен зур рәхмәтемне белдерәм.

Э.М.Галимова,

*Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты директоры,
сәнгать фәннәре кандидаты, ТРның атказанган сәнгать эшлеклесе,
РФнең һәм ТРның Композиторлар берлеге әгъзасы, РФнең һәм ТРның Театр
эшлекчеләре берлеге әгъзасы, М.Жәлил исемендәге Республика бүлгә лауреаты*

УКУЧЫЛАР ИГЪТИБАРЫНА

Бер томлы Каюм Насыйри энциклопедиясе — татар халкы тарихында һәм мәданиятендә К.Насыйриниң тәржемәи хәленә һәм күпкырлы эшчәнлегенә багышланган беренче персональ энциклопедия. Әлеге энциклопедиянең төзелүе һәм нәшер ителүе К.Насыйриниң тууына 200 ел тулуның татар халкының фәнни-мәдәни тормышында зур вакыйга буларак билгеләп үтелүе белән бәйле.

К.Насыйриниң гасыр ярымнан артык вакыт эчендә төрле җиентыкларда, аерым китап-календарларында тупланган, беркадәре әле хәзер дә кулъязма хәлендә сакланучы фәнни хезмәтләре һәм әдәби мирасына, ачыш-уңышларына, аларның әһәмиятенә гомуми йомгак-нәтиҗә ясау, галимнең тәржемәи хәлен, фәнни һәм ижади юлын, яшәгән мохит-даирәсен, тормышына һәм эшчәнлегенә зур йогынты ясаган шәхесләрне мөмкин булган кадәр төгәллек белән ачыклау, фәнни-гамәли ижатының төрле өлкәләрендә аның энциклопедист галим һәм татар мәгърифәтчесе буларак чагылышын системага салып барлау вакыты да җиткән иде.

2023 елның 22 мартында Татарстан Республикасы Рәисе Р.Н.Миңнехановның «Каюм Насыйриниң тууына 200 ел тулуы бәйрәм итү турында»гы Указы киң җәмәгәтчелеккә җиткерелү белән, ТР Фәннәр академиясенә Татар энциклопедиясе һәм төбәккә өйрәнү институты Каюм Насыйри энциклопедиясен төзү турында тәкъдим белән чыкты. Әлеге гаять әһәмиятле мөмкинчелектән файдаланып, институтның Энциклопедистика үзгеннән бер төркем галимнәр һәм фәнни хезмәткәрләр бу эшкә алынырга батырчылык итте. Проектның житәкчесе тарих фәннәре докторы, профессор Рафаил Шәйдуллин, моңа кадәр дөнья күргән берничә Россия һәм Белоруссия персональ энциклопедияләре, шул исәптән Габдулла Тукай һәм Салават Юлаев энциклопедияләре белән танышып чыгып, алардагы безнең энциклопедияләргә дә хас һәм күп кенә үзенчәлекле якларны үрнәк итеп алып, басманың гомуми концепциясен, структурасын эшләде. Персональ энциклопедия өчен җаваплы төркем (Р.Ф.Исламов, Ф.Р.Бәдретдинова, Ф.С.Гыйниятуллина, Ф.Г.Камальтдинова, Г.И.Каюмова, И.Х.Хәлиуллин) энциклопедиядә урын алырга тиеш дигән уйланылган мәкалә һәм белешмәләрнең исемлеген төзеп эшкә кереште.

Персональ энциклопедия тугыз тематик юнәлешкә караган, һәрберсе татар дөньясында уникаль К.Насыйри феномены, аның күпкырлы фәнни-гамәли эшчәнлеген ачуга хезмәт итә алырлык дигән фаразланган мәкалә һәм белешмәләрне үз эченә ала.

Беренче тематик юнәлеш мәгърифәтченең үзе исән вакытта дөнья күргән һәр китабына һәм рус телендә язылган берничә мәкаләсенә фәнни-нәзари күзлектән шәрехләнгән, темасы, проблематикасы, эчтәлеге, басмалары (шул исәптән сайланма әсәрләре) һәм башка хосусиятләре тикшерелгән энциклопедик белешмәләрдән тора.

Икенче тематик юнәлештә К.Насыйриның еллык календарьлары проблематик планда карала. Һәр календарьда аның тарафыннан бастырылган мәкаләләрнең, бер-берсе белән кабатланмыйча, кыскача эчтәлеге күрсәтелә.

Өченче тематик юнәлештә, ижтимагый-сәяси һәм милли-дини мәсьәләләр белән бәйләнештә, К.Насыйриның руханилар уку йортларында, рус-татар мәктәбендә укуы гомуми һәм проблематик планда карала, ягъни аның фикерләү үзенчәлекләре, педагогик алымнары, шулай ук дини-әхлакый карашлары игътибар үзәгенә куела, халыкчанлык, миллилек һәм башка мәсьәләләр тикшерелә.

Дүртенче тематик юнәлештә сүз мәгърифәтченең нәсел-тамыры, туганнары, танышлары, замандашлары (галимнәр, әдиләр, аның хакында хатирәләр язучылар һ.б.), укучылары турында бара. Элеге юнәлештәгә мәкаләләр һәм белешмәләр өчен төп чыганаclar булып К.Насыйриның үз нәселе турындагы язмалары, мәгърифәтче хакында авылдашлары һәм аның белән турыдан-туры яки хезмәтләре аша таныш булган замандашлары язып калдырган истәлекләр, китапханә, архив, музей фондларында саклана торган документлар һәм иллюстратив материаллар хезмәт итә.

Бишенче тематик юнәлештә сүз К.Насыйриның татар тел белеме, әдәбияты, фольклоры, тарихы, этнографиясе һәм гомумтабигыять гыйлеми өлкәләрендәгә эшчәнлеген аерым мәкаләләрдә күрсәтү, үзенчәлекле фикер-карашларын яктырту мәсьәләләре хакында бара.

Алтынчы тематик юнәлешкә К.Насыйриның тәржемәи хәлен һәм күпкырлы фәнни-гамәли ижатын өйрәнүгә һәм барлауга үз өлешен керткән татар, рус һәм башка милләт галимнәренең эшчәнлеген яктыртылган белешмәләр керә. Алар Шәрәкь һәм Европа әдәбияты, шулай ук татар халык авыз ижаты үрнәкләренең бәрәкәтле тәэсирен тойган К.Насыйриның язма һәм гамәли мирасын өйрәнүгә багышланган материаллардан гыйбарәт. Мәгърифәтченең дүрт томлы сайланма әсәрләре басылып чыкса да, әле дә байтак хезмәтләре (шул исәптән календарьларындагы мәкаләләр) гамәлдәгә татар язуына күчәреlmәгән. Шул сәбәпле, аның ижатын энциклопедия кысаларында бар тулылыгында чагылдыру мөмкинлеге булмады. Биредә шулай ук мәгърифәтченең тормышы һәм ижаты белән бәйле Гыйльми үзәк чаралары, аның юбилей даталарына бәйләп нәшер ителгән жыентык материаллары, төрле фәнни-гамәли форумнар чагылыш таба.

Жиденче тематик юнәлештәгә мәкаләләрдә К.Насыйри шәхесе һәм ижатының татар мәданиятенә төрле юнәлешләрендә — сынлы сәнгатьтә (портретлар һәм бюстлар), театр һәм әдәбиятта (драматургия, проза, шигърият) яктыртылышы тикшерелә.

Сигезенче тематик юнәлештәге мәкалә һәм белешмәләрдә К.Насыйри тормышы белән бәйле урыннар: Казан губернасының аның ижатында чагылыш тапкан Зөя өязе авыллары (шул исәптән, Югары Шырдан (хәзер Кече Шырдан), Олы Ачасыр, Бәчек, Күгеш һ.б.), Казан шәһәре, Сәгыйд бистәсе, Мәкәржә ярминкәсе һ.б., ул яшәгән йортлар, укыган мәдрәсәләр, эш урыннары; шулай ук Казандагы, Яшел Үзән районындагы аңа багышланган музейлар, аның исемен йөрткән институт, мәктәп, урам һ.б. турында мәгълүмат бирелә.

Тугызынчы тематик юнәлештәге мәкаләләрдә ТР Мәгариф һәм фән министрлыгының Каюм Насыйри исемендәге бүлгә лауреатларының (аерым шәхесләр һәм коллективлар) эшчәнлегенә яктыртыла.

Кушымтада ТР Мәгариф һәм фән министрлыгының Каюм Насыйри исемендәге бүлгә лауреатлары исемлегенә, шулай ук К.Насыйриниң Казан федераль университеты Н.И.Лобачевский исемендәге Фәнни китапханәсенә кулъязма һәм сирәк китаплар бүлгә һәм ТР Фәннәр академиясе Тел, әдәбият һәм сәнгать институтының Язма мирас үзәгенә фондларында сакланган хезмәтләре, кулъязмалары һәм аңа кагылышлы материаллар исемлегенә (таблицаларда) китерелә.

Әлегә энциклопедистик басманың структур һәм композицион төзелешенә килгәндә, ул К.Насыйриниң тормыш юлы һәм эшчәнлегенә гомуми күзәтү ясалган күләмле мәкаләдән башлана. Әлегә текст мәгълүмат эзләнүне жиңеләйтү максатыннан төп тексттан аермалы шрифтта жыелган һәм сылтамалар белән тәмин ителгән. Энциклопедиянең төп өлешендә мәкаләләр һәм белешмәләр алфавит тәртибендә урнаштырылган. Энциклопедистиканың «түгәрәк буенча уку» принцибыннан чыгып, мәкаләләрнең шактый өлеше сылтамалар һәм өлешчә сылтама-мәкаләләр белән ныгытылган. Шулай ук кайбер очракларда (мәсәлән, аерым мәкаләләргә кушымталар белән бәйләү өчен) гиперсылтамалар да бирелгән.

Мәкалә ахырында чыганаclar, әсәрләр һәм әдәбият исемлегенә урнаштырылган. «*Әсәр.*» дигәндә, К.Насыйриниң үз әсәрләргә һәм башка авторларның басмалары күрсәтелә; «*Хезм.*» дигәндә, мәкалә авторының үз хезмәтләргә китерелә. Әсәрләр һәм хезмәтләр хронологик тәртиптә урнаштырыла, аларда авторның исем-фамилиясенең күрсәтелми. «*Чыг.*» төшенчәсегә теге яки бу мәкаләгә язганда файдаланылган хезмәтләргә күздә тоту һәм чыганаclar авторының исеме күрсәтелә. «*Әд.*» өлешендә теге яки бу мәкаләгә язганда кулланылган хезмәтләр исемлегенә татарча басмалардан башлап (аннары рус һәм чит телләрдә) бирелә, авторның исеме куела.

Кайбер аббревиатураларны (СССР, КПСС һ.б.) исәпкә алмаганда, Каюм Насыйри энциклопедиясендә шартлы кыскартылмалар юк диярлек.

Әлегә энциклопедиядә, өстәмә һәм күрсәтмә мәгълүмат чыганаclar буларак, төрле иллюстратив материал урнаштырыла. Иллюстрацияләргә басмага әзерләүчеләр: Г.Р.Дүләтьянова, Р.Н.Шакиров; дизайнер: Ф.Ә.Ибраһимова, китапны компьютерда биткә салучылар: Р.Р.Сәләхияев,

А.Б.Насибуллина. Энциклопедияне төзү һәм редакцияләү эше башлыча ТР Фәннәр академиясенең Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты хезмәткәрләре тарафыннан башкарылды.

Әдәби һәм фәнни жәмәгатьчелекне, гомумән, киң катлау укучыларны Каюм Насыйри энциклопедиясе төзүнең эш барышы белән таныштырып тору максатында Р.В.Шәйдуллин, Р.Ф.Исламов, Ф.Р.Бәдретдинова, Ф.С.Гыйниятуллина, Ф.Г.Камальтдинова, Г.И.Каюмова, А.Б.Насибуллина, Р.Р.Сәләхиев, И.Х.Хәлиуллин һәм башка авторлар вакытлы матбугатта чыгыш ясыйлар, фәнни-гамәли конференцияләрдә катнашалар, язмаларын фәнни, фәнни-популяр жыентыкларда бастыралар. Персональ энциклопедиянең фәнни-методик нигезләре һәм контент мәсьәләләре Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институтында 2024 елның апрелендә махсус уздырылган «Каюм Насыйри персональ энциклопедиясенең текст һәм иллюстрацияләр контентлары икъярар ителешенең фәнни-методик үзенчәлекләре» түгәрәк өстәлендә һәм башка форумнарда каралды.

Китапның ахырында институт директоры Э.М.Галимова мөхәрририят исеменнән әлеге күләмле һәм җитди хезмәтне гамәлгә куюга ярдәм күрсәткән дәүләт эшлеклеләренә, галимнәргә, музей һәм китапханә хезмәткәрләренә, төбәк җитәкчеләренә, педагогларга һәм башкаларга олы рәхмәтен белдерде (тулырак кара кушымтаны: *Рәхмәт сүзе*).

Мөхәррирдән

КАЮМ НАСЫЙРИ
(1825–1902)

КАЮМ НАСЫЙРИ (Насыйри Габделкаюм Габденнасыйр улы), мәгърифәтче, фольклорчы, этнограф, нашир; хәзерге татар әдәби теленә нигез салучы, жыеп әйткәндә, энциклопедист галим. 1825 елның 14 (искечә – 2) февралендә Казан губернасының Зөя өязе (хәзер Татарстанның Яшел Үзән районы) Югары Шырдан (хәзер *Кече Шырдан*) авылында рухани гаиләсендә дөньяга килә.

К.Насыйри – күпкырлы фәнни һәм наширлек, мәдәни-агарту эшчәнлегә белән исемен татар халкына гына түгел, бөтен дөньяга таныткан шәхес. Татар һәм рус зыялылары аны юкка гына «татар Ломоносовы», «татар Леонардо да Винчие» дип зурламагандыр. Ул – гомере буге халкына фидакарьләрчә хезмәт иткән, милләт мәнфәгатен үзенең яшәү кыйбласына әверелдергән татар галимнәренең берсе. К.Насыйри соңгы көннәренә кадәр мәгърифәт юлындагы эшчәнлеген ташламый. «Үзегез карт, күзләрегез зәгыйфь булса да, язугызны дәвам итәсез икән» диючеләргә ул: «Алла мине язар өчен яраткан, бу көннән язмый утыру аның хөкеменә каршылык булып дип куркам», – дип җавап бирә торган була.

Нәселә. Каюм Насыйри борынгы ыруга карый, аның нәсел башы Казан ханлыгы чорында ук Иделнең уңъяк ярында Болгарстан ягыннан килеп төпләнгән Бираш исемле кешегә барып тоташа. «Жиденче буынга кадәр» бабалары барысы да укымышлы кешеләр булган. К.Насыйриниң бабасы Хөсәен Мукаев (1760–?) атасы Әлмөхәммәттән яхшы дини тәрбия һәм белем ала. Әлмөхәммәт улы Хөсәен күп еллар Югары Шырдан авылында имам булып тора. Коръәнне ким дигәндә 100 тапкыр күчереп яза, нәхүне (синтаксис) яхшы белә. К.Насыйриниң кайбер мәгълүматларына караганда, бабасы «Шәрхе мелла» (грамматика буенча), «Мисбах» (дин нигезләре буенча), «Сарыф һөвай» (синтаксис буенча) исемле китаплар яза. Аның өч улы була: Габденнасыйр, Мөхәммәтгалим һәм Хөснетдин. Каюмның атасы Габденнасыйр *Хөсәенов* берничә телне, шул исәптән гарәп, фарсы, рус телләрен яхшы белә. Авылдашларының киңәшчәсе сыйфатындагы ышанычлы кеше була. Коръән гыйлемен сәламәт практицизм белән берләштереп, ике дөнъяны — илаһият һәм җир тормышын тигез күрәп яши. Хәлле гаилә башлыгы була. Г.Хөсәенов улларын да сәләтләренә карап укыта, шул рәвешчә аларны олы тормышка эзерли (тулырак кара: *Насыйрилар нәселә*).

Габденнасыйрниң башка угылларыннан аермалы буларак, К.Насыйри, нигездә, фәнни-агарту эшчәнлегә белән шөгыйльләнсә дә, аңарда эшмәкәрлек сәләте дә күзәтелә. Китапларын бастыру һәм сату өчен үз басмаханәсен һәм китап сату фирмасын булдырырга тырышып карый. Егерме елдан артык вакыт дәвамында бастырып чыгарган календарьлары гына да — шуның ачык мисалы. Мәгърифәтче аларны төзеп кенә калмый, үзе рәсемнәр һәм карталар да ясый, үз акчасына бастыра, тарату һәм сату белән шөгыйльләнә, кәргән керемгә яңа календарьлар һәм хезмәтләр нәшер итә. Татар галимнәре арасында беренчеләрдән булып, китапларны сату өчен билгеле бер уңайлылык тудырган реклама рәвешендәге «*Игъланат*» басмасын чыгара. Галим, нигездә, китап сату, укыту һәм өстәмә эшчәнлекләреннән кәргән акчага яши. Васыятеннән күрәнгәнчә, мохтажлыкта гомер кичерми (кара: «*Васыятьнама*»).

Уку-укыту еллары. Буыннан-буынга килгән гыйлем-мәгърифәткә омтылыш К.Насыйриниң киләчәген алдан ук билгеләп куя сыман. Башлангыч белемне әтисе мәктәбдә алганнан соң, 1841 елда Казанга «*Касыймия*» мәдрәсәсенә укырга китә. Ул чорда мәдрәсәләрдә белем бирү сыйфаты *Татарстан Республикасы Дәүләт архивында* сакланган документларда ачык күренә. Мәсәлән, Казан шәһәренең Россия Халык мәгарифе министрлыгына буйсынмаган мөселман мәктәпләре турында 1854 елгы ведомостьта мәдрәсәдә өйрәнелгән фәннәрнең исемлегә бирелгән. Әлегә мәгълүматларга күз салсак, бу дәвердә гарәп, фарсы, төрек һәм башка телләрдә уку һәм язучу; күпмедер дәрәжәдә Коръәннән дә белемнәр бирү һәм арифметика кагыйдәләрен татар телендә өйрәтү каралган булуы аңлашыла. Шәрәкь телләрен белү мөселман Якын Көнчыгышы илләре фәне һәм мәдәнияте белән танышу өчен зур мөмкинлекләр ача. Шулар чор шәкерте буларак,

К.Насыйри да телләр өйрәнүгә һәвәс була, мәдрәсәдә укыганда ул гарәп, фарсы, төрек телләрен өйрәнә, рус телен мөстәкыйль рәвештә үзләштерә, шушы телләрдәге әдәбиятлар белән якыннан таныша. 1855 елда «Касыймия»не пишкадәм таныклығы белән, ягъни «бишле» билгеләренә генә тәмамлый. Мондый таныклык аңа мулла яки, мәдрәсәдә кече мөгаллим булып, шәкертләр укыту хокукы бирә.

1855 елда К.Насыйри *Казан ояз руханилар училищесы* ректоры протоиерей Ираклий Лепоринский тәкъдиге белән анда татар теле дәресләре укыта башлый. Укыту елларында аның тормышында шәркыятче галим, Казан руханилар академиясе профессоры Г.С.Саблуков зур роль уйный. Аның тәкъдиге белән К.Насыйри *Казан руханилар семинариясенә* укытучы итеп билгеләнә. Ул анда укучыларга татар теле грамматикасын, татар телендә Инжилне һәм татарча сөйләм телен өйрәтә. Аның ярдәмендә гамәли класс семинаристлары фигуралары һәм исемнәренә төрләнделәргә, сүзләргә грамматик анализ ясарга өйрәнәләр. К.Насыйриниң мөгаллимлек эшенә житди каравының нәтижәсе буларак, семинария укучылары арасынан да галимнәр чыга: шуларның берсе — П.П.Масловский. К.Насыйри руханилар семинариясендә укытучылык эшчәнлегенә өчен 1857–1858 елларда айга 8 сум 33 тиен хезмәт хакы ала, аның чардагының бер бүлмәсендә яши. Мөгаллимлек эшчәнлегенән тыш, К.Насыйри татар теле сүзлекләре һәм *грамматикасы* төзү белән дә шөгъльләнә. Аның Казан руханилар семинариясендә эшләгән елларында рус телен өйрәнүче татарлар һәм татар телен өйрәнүче руслар өчен чыгарылган «Кыскача татар нәхүе» (1860) — тел белеменә караган беренче фәнни казанышы. Мәгърифәтченең әлегә хезмәте белән танышып чыккан әдәбият галиме Габдрахман *Сәгъди* 35 яшьлек К.Насыйрини өлгереп житкән алдынгы филолог һәм татар тел белгече буларак бәяли.

Руханилар уку йортларында озак еллар эшләү дәверендә рус укытучылары белән тыгыз элемтәдә торып, алар белән даими аралашу аның рус мәдәнияте белән кызыксынуын тагын да арттыра. Нәтижәдә, Россиядә яшәүче татарлар үз иленең тарихын, мәдәниятен һәм туган теле белән беррәттән рус телен дә белергә тиеш дип санаган К.Насыйри 1871 елда татар, башкорт һәм кыргыз мәктәпләре инспекторы В.В.Радлов тәкъдиге белән татар балаларына рус теле нигезләрен өйрәтү өчен Казанда беренче башлагыч мәктәп ача һәм укыту эшчәнлеген *татар-рус мәктәбендә* дәвам итә. Әмма әлегә эшләргә башкару өчен шартлар жиңел булмый, бина табу, балаларны укуга тарту өчен бик күп тырышлык куярга, төрле авырлыктар кичерергә туры килә. Өстәвенә Казандагы татар мәдрәсәләренә рус телендә белем бирүче мөгаллимнәренә жәлеп итү күпчелек татарлар арасында ризасызлык уята. Бу мәсьәләдә аеруча иске карашлы муллалар, дин әһелләре житди каршылык күрсәтә, алар арасында русчаның файдасына караганда, зыяны күбрәк дип санаучылар бихисап була. Шиһабетдин *Мәрҗани*, Хөсәен Фәезханов, К.Насыйри башка бер милләтнең кул астында яшәгән татар халкына рус телен өйрәнү, ничшиксез, кирәк дип саныйлар, патша хөкүмә-

тенә уку-уқыту, мәдәни, дини һәм ижтимагый-икътисади мәнфәгатьләр мәсьәләсендә мөрәжәгать итү мөһимлеге килеп туа калса да, шулай ук аралашу өчен дә рус теленә кирәклеге яклап чыгалар. Шук ук вакытта алар татар телен, татар халкының горейф-гадәтләрен саклау һәм үстерү, татарча сүзләр арасына русча сүзләр катыштырып сөйләшүдән саклану тиешлеге катгый итеп куялар.

К.Насыйри, үз дәвере уку-уқыту торышының заманча булмавын аңлап, аны үзгәртәргә, камилләштерәргә омтыла. Россиядәге фәннәрне һәм һөнәрләренә өйрәнү өчен татарларның рус телен белүе шарт дип саный. Шәхси мәктәбәндә дә яңа дөньяви фәннәр кертергә, булганнарын үзгәртеп төзәргә кирәк дип таба. Үзенең дә русчасы яхшы булган К.Насыйриниң рус мөгаллимнәре белән аралашуы, аларны зурлавы кадимче муллаларда нәфрәт уята, алар аның рус-татар мәктәбәндә укуытын дини яктан зәгыйфәлеге белән аңлаталар. Дингә аркаланып, гади халыкны кадимчелеккә тарткан, күзләрен томалаган муллалар һәм аларга ышанган татарлар мәгърифәтченә заманча, европача укуытуына каршы чыгалар. Шул сәбәпле 1876 елда К.Насыйри әлеге мәктәптәге укуыту эшен туктатырга мәжбүр була. Моңа бәхетсезлек очрагы да килеп кушыла: мәгърифәтче эшләгән иске уку йортының черегән идәне жимереләп, ул тирән чокырга егылып төшә һәм чак кына суга батып үлми кала. Әлеге фажиғале вакыйгадан соң, шулай ук карагүһчыларның даими тискәре йогынтысы аркасында тирән нерв киеренкелеге кичергән мәгърифәтче озак дәвалана һәм мәктәпкә кире кайтмаска була.

К.Насыйри еллар дәвамында тупланган педагогик тәҗрибәсен шәхси мәктәбәндә һәм татар шәкертләренә уку әсбаплары әзерләүдә киң куллана. Ул алга таба да, өйдә укуыту эшчәнлеге дәвам итү максатыннан 1876 елның 3 июлендә Оренбург Мөселман Диния нәзарәтендә уңышлы гына имтиханнар тапшырып, имам-хатип һәм мөдәррис исеменә лаек була. Шул ук елда ачылган *Казан татар укуытучылар мәктәбәндә* укуыту эшен берничә ел дәвам итә. Бу уку йортыннан соң да ул мәгърифәт эшчәнлеге бөтенләй үк ташлап бетерми, кайбер татар эшмәкәрләре һәм зыялыларының балаларына хосусый дәресләр бирә.

К.Насыйри «*Хисаплык*», «*Гыйльме һәндәсә*», «*Осуле жәгърафияи кәбир*» кебек уку әсбапларын төзөгәндә, балаларның яшь үзәнчәлекләрен исәпкә алып, татар телендә фәнни терминология дә эшли. Аның *арифметикага* керткән күп кенә сүзләре татар әдәби теленә ныклап кереп киткән һәм математика дәреслекләрендә хәзер дә кулланыла (мәсәлән, сан, жыю, алу, бүлү, калдык һ.б.). Арифметика, геометрия, *география*, *ботаника* һәм башка фәннәр буенча хезмәтләре белән К.Насыйри татар яшьләренә дөньяви белемнәргә киң юл ачып кына калмый, аларга фәнни юнәлештә алга таба эшләү өчен ныклы җирлек тә әзерли. Татар мәктәп-мәдрәсәләрендә урта гасырлардан яшәп килгән ятлаулар урынына ул уку-уқыту системасында жанлы атмосфера тудыруны, күрсәтмә ысуллар кергүне тәкъдим итә. Теге яки бу фәнне өйрәткәндә, укучыларның танып белү активлығын стимул-

лаштыру максатыннан дәресләрдә мавыктыргыч ситуацияләр тудыруга, төрле фәннәр буенча белемнәрне тормыштан алынган мисаллар белән ныгытуга өстенлек бирә, бер системага салынган күнегүләр кертә. Шулай ук ул тел, аны укыту мәсьәләләре хакында да мөһим генә фикерләр әйтә, татар теле дәресләрен халык авыз ижатыннан һәм тормыштан алынган кызыклы мисаллар белән бәйләп укытуны яклап чыга.

Фәнни-гамәли һәм наширлек эшчәнлеге. К.Насыйри гомере буе белем тулпый, өйрәнә, фәнни-гамәли эшчәнлек алып бара. Ул төрле фәннәрдән хәбәрдар була. Аның рәсем ясау, сызым, китап төпләү, табиплык, балта һәм тимер эшләре белән шөгыйльләнүе дә мәгълүм. Петербург университеты профессоры, шәркыятче галим В.В.Пригорьев 1880 елда ук инде К.Насыйриның гаять белемле кеше булуы хакында язып чыга. «Мин, татарлар арасында мондый кеше булыр дип һич уйламый идем», — ди галим. Мәгърифәтче Казан университеты белән шактый тыгыз элемтәдә тора. Казан руханилар семинариясендә эшләгәндә, университетка ирекле тыңлаучы буларак лекцияләргә йөри. 1885 елда Казан университеты янындагы *Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте*нең гыйльми әгъзасы итеп сайлана.

1879 елда К.Насыйри рәсми уку йортларында даими эшләвен туктата һәм калган гомерен язучылык, тәржемәчелек һәм фәнни-тикшеренү эшләренә багышлый. Мәгълүм булганча, аның фәнни эшчәнлеге 1855 елдан башланып китә. Бу елда аны Казан өяз руханилар училищесына татар теле укытучысы итеп чакырлар. Алдында торган төп бурычларның берсе буларак, ул татар телен мөмкин кадәр яхшырак өйрәтү тиешлеген аңлап эш итә. Ана кадәр дә татар теле төрле уку йортларында укытыла, Казан университетында да предмет буларак аерым өйрәнелә. К.Насыйри университет тәҗрибәләрен дә үзләштерә, татар жанлы сөйләм телен өйрәнүгә зур игътибар бирә. Бу аның шул чордагы тел белеменә караган хезмәтләреннән дә аңлашыла. Шул ук вакытта мәгърифәтче иске татар әдәби телен дә кире какмый. Аның фәнни карашлары формалаша һәм торган саен ныгый. Ул Шәрәкъ филологиясе гыйлеми өйрәтмәләренә нигезләнган фикер йөртүдән берникадәр читләшә, Европа мәгърифәтче галимнәре йогынтысында барлыкка килгән һәм үсеш алган европача метод һәм методологияләргә күчеш этабын нәтижәле уза.

Мәгълүм булганча, К.Насыйри — хәзерге татар әдәби теленә нигез салучыларның, татар тел гыйлеми яңа фәнни баскычка күтәрүчеләреннән берсе. Аның югарыда искә алынган «Кыскача татар нәхүе» (1860) дәреслек-кулланмасы — шуның ачык мисалы. Ул — К.Насыйриның тел гыйлеми өйрәтүгә, аның фәнни-гамәли нигезләрен булдыруга никадәр житди карашта торуын раслаучы хезмәт. Бу уңайдан тел галиме Шиһабетдин *Рамазанов* болай дип яза: «19 йөзнең соңгы яртысына чаклы татар әдәби теленең теоретик нигезләре, сөйләм һәм язу нормалары, стилистик алымнары билгеләнмичә килде. Бу мәсьәләләрен һәм бу идеяләрен беренче буларак Каюм Насыйри күтәрәп чыкты. Татар милли әдәби телен нигез-

ләү, аның потенциалы мөмкинлекләрен һәм бик нечкә хасиятләрен ачып биру, грамматик, орфографик һәм орфоэпик нормаларын кагыйдәләштерү бурычларын тарих Насыйрига йөкләгән». Ул тел белемен өйрәнү эшчәнлегендә үз халкының жанлы сөйләменә, гасырлар дәвамында жыела килгән халык авыз ижаты ядкәрләренә мөрәжәгать итә, аларны жыйнап, эшкәртеп, китап итеп чыгара, һәм бу аның язучылык таланты ачылуга да зур этәргеч була.

К.Насыйри татар теленең байлыгы, бөтенлеге һәм камиллеге турында үзе болай яза: «Инде телебезгә игътибар итеп, яхшы тикшереп карасаң, шунысы ачыклана: телебездә булган бәетләр, шигырьләр, мәкальләр, табышмаклар гаять төзек ритмлы һәм рифмалы итеп төзелгәннәр; телебез гарәп һәм фарсы сүзләре катнашында мәгънәне тулы һәм матур бирүдә башка телләрдән һич тә ким түгел. Ләкин шуны да әйтеп китәргә кирәк: телебез, бер дә кузгалмыйча, бер урында утырып калган». Мәгърифәтче татар теленең кагыйдәләрен, үзенчәлекләрен ныклап өйрәнергә, шуның ярдәмендә аны камилләштерергә чакыра. Татар телен кимсетеп караучыларга жавап итеп: «Ялган, яла бу! Без — татарлар, телебез — татар теле, мөстәкыйль һәм төзек кагыйдәле камил тел ул», — ди. Аның фикеренчә, телнең аерымы бер кеше яисә милләт тормышында әһәмияте бик зур. «Хәзерге заманда башка милләт халыкларының максаты — телне камилләштерүдәр», — ди ул. Үз теленә камил белү башка телләренә өйрәнү өчен дә төп алшарт булып тора, К.Насыйри да шул фикерне раслый: «Әгәр башка телне өйрәнәсе булсаң, — дип яза мәгърифәтче, — ул вакытта үз теленң кагыйдәләрен белү бик кирәк».

Тел — укыту, тәрбия бирүнең, милли үзәннең үстерүнең төп нигезе. Олуг мәгърифәтче шуны яхшы аңлый һәм төп игътибарын телне үстерү һәм камилләштерүгә юнәлтә. Ул татар халкының заманча *тел белемен* һәм аның грамматикасын эшләүгә зур өлеш кертә. Халыкның сөйләмен камилләштерү өчен, ул тел үзенчәлекләрен белергә тырыша, аны язуда дөрес чагылдыру ысулларын эзли, сүзләренң яңгырашын мөкаммәл тасвирлаучы язу кагыйдәләрен булдыра, шул рәвешчә тел гыйлеме ярдәмендә дөрес сөйләү кагыйдәләрен гамәлгә кертүгә юл ача. К.Насыйри, китапларын татарча язып, төрек, гарәп, рус, фарсы телләреннән күп кенә ядкәрләрен тәржемә итеп, татар теленең кулланылыш даирәсен киңәйтә, тел мөмкинлекләрен тагын да арттыра, баета. Хезмәтләренең шактые татар теленә багышланган: «*Кавагыйде кыйраәте русия*» (1890), «*Иршад әл-әхба*» (1901), «*Кавагыйде китабәт*» (1892), «*Әнмүзәж*» (1895), «*Ижәк*» (1895) һ.б. Бер үк вакытта галим тел белеменең аерымы бер тармагы саналган татар лексикографиясен дә яңа биеклеккә күтәрә: татар теленең заманы өчен аерымы игътибарга лаек ике томлы аңлатмалы сүзлеген («*Ләһжәи татари*», 1895–1896), рус-татар сүзлекләре («*Татарча-русча лөгәть китабы*» — «*Татарско-русский словарь*», 1878; «*Рус хорufe һәжас үзә мөрәттиб лөгәть китабы*» — «*Полный русско-татарский словарь*», 1892) төзи (тулырак кара: *Лексикография*).

К.Насыйри бер үк вакытта татар халык авыз ижатын да өйрэнә. Фәннең әлеге юнәлешә белән кызыксынуы аның татар теле нигезләрен өйрәнү буенча гыйльми эзләнүләре белән тыгыз бәйлә. Мәгърифәтченең халык ижатына мөхәббәте руханилар уку йортларында укытканда ук уяна. Димәк, К.Насыйринның фольклористикага тартылуы очраклы күренеш түгел: аның дөньяга карашы формалашуда, теге яки бу мәсьәләгә мөнәсәбәтле гыйльми фикерләре һәм күзаллаулары барлыкка килүдә, ижатының халыкчанлык рухында үсеш алуында, аннары европачыл мәгърифәтчелек позицияләренә күчешендә татар теле зур роль уйный. Аның бу өлкәдәге эшчәнлегә, фольклорчы галим Хәмит *Ярми* билгеләп үткәнчә, түбәндөгедән гыйбарәт: беренчедән, ул, татар фольклорын турыдан-туры халыкның үз авызыннан язып ала, жыеп туплаган материалларның иң яхшы үрнәкләрен бастырып чыгаруга зур игътибар бирә; икенчедән, башка халыкларны үз халкының тарихы, тормыш-көнкүреше, дөньяга карашы белән таныштыру максатыннан татар халык авыз ижаты әсәрләренең иң үзенчәлеклеләрен рус телендә бастырып чыгаруга күп көч куя; өченчедән, Көнчыгыш фольклорын жентекле өйрәнә, аның шактыен татарчага тәржемә итеп бастыра.

Халык ижаты әсәрләрен жыю һәм системага салып бастыру барышында, К.Насыйри аларны билгелә бер жанрларга аера, жанрларга — билгеләмәләр, аерым әсәрләргә искәртмәләр, аңлатмалар бирә. Аңа кадәрге һәм замандаш галимнәрнең (Г.Ваһапов, С.Кукляшев, М.Салихов, Г.Фәезханов, Т.Яхин, Н.Ф.Катанов, В.В.Радлов һ.б.) халык авыз ижатына багышланган хезмәтләре белән чагыштырганда, аның хезмәтләре, бер яктан, материалның күләме һәм сыйфаты, фольклорның барлык жанрларын да диярлек үз эченә алуы белән аерылып тора. К.Насыйринның Казан университеты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыятенә татар фольклоры әсәрләрен тапшыруы уңае белән күренекле төрки телләр галиме Н.Ф.Катанов болай дип яза: «Бу көнгә кадәр Казан татарларының халык ижаты ядкәрләрен жыйнауучылардан берәүнең дә бу хәтле күп мәкальләр һәм жырлар тапшырганы юк иде. Насыйров әфәнде тапшырган материаллар, бөтен гомерен үз халкы арасында үткәреп, аны төрле яклап өйрәнүе сәбәплә, аның үз халкының тормышы һәм теле белән яхшы таныш булуын бик ачык күрсәтә».

Икенче яктан, фольклор әсәрләрен жыю һәм бастыру, аларны әдәби әсәрләрдә, тел белеме, тарихи-этнографик хезмәтләрдә файдаланудан тыш, К.Насыйри халык авыз ижатының аерым фән буларак өйрәнелә башлавына нигез сала. Халык *жырлары*, *бәетләре*, такмаклары мөстәкыйль гыйлем булырга тиеш дип саны һәм һәркайсын аерым өйрәнә. Дөрөс, К.Насыйринның үзе жыйган материалларны фольклор жыентыклары итеп чыгару мөмкинлегә булмый, ләкин ул аларга үзенә аеруча әһәмиятле хезмәтләрендә махсус бүлекләр багышлау жаен таба. Мәсәлән, 1880 елда дөнья күргән «*Кырык бакча*» китабының кырыгынчы бакчасы (бүлегә) — 296 мәкаль, 116 кыска жырны, 1884 елда нәшер ителгән «*Фәвакиһел-жәләса фил-әддә*

бият» жыентыгының кырыгынчы раузасы (бүлге) 27 табышмак, 117 кыска жыр, 3 бәет, 315 мәкаль һәм әйтөмнө үз әченә ала. Бу хөзмәттә автор һәр жанрга кыскача билгеләмә бирә һәм күпчөлөк әсәрләрне фәнни шәрехләмәләр белән бастыра. К.Насыйри, фольклор материалларының шактыен русчага тәржемә итеп, «Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте хәбәрләр»ендә «Казан татарларының халык әдәбияты үрнәкләре» (1896) исемә белән бастыра. Ул 28 табышмак, 243 мәкаль һәм 145 жырдан гыйбарәт. Шул ук «Хәбәрләр»дә (1900) К.Насыйри П.А.Поляков белән берлектә язган «Казан татарларының әкиятләре һәм аларны башка халыкларның әкиятләре белән чагыштыру» хөзмәтендә 11 татар халык әкиятен бастыра (тулырак кара: *Әкиятләр*). Хөзмәттә татар әкиятләренә башка халыкларның әкиятләре белән охшашлыгы күзәтелә. Бу исә татар мәдәниятенә башка халыклар әдәбияты-мәдәниятенән бер дә кайтыш булмавын раслай.

К.Насыйриниң «Казан татарларының тормышында ислам динә йогынтыгынан тыш барлыкка килгән ышанулар һәм горөф-гадәтләр» исемлө хөзмәтә — татар фольклорын өйрәнү тарихында беренчө фәнни басма. Аның беренчө бүлгә башлыча татар мифологиясенә һәм тылсымлы әкиятләрнең сюжетларын һәм персонажларын классификацияләүдән гыйбарәт. Шунисы да игътибарга лаек: автор, хөзмәтнең темасы таләп иткәнчә, мифик затларга характеристика бирү белән генә чикләнми, ә әкиятләрдәгә кешө образларын да тәфсиллө тасвирлай. Хөзмәтнең икенчө һәм өченчө бүлкләрендә татар халкының күпсанлы *сынамышлары, ышанулары, ырымнары, йолалары, им-томнары* тирәнтен өйрәнелә. Басманың кереш өлешендә Петербург профессоры В.В.Григорьев аның әһәмияте турында болай дип яза: «Казан татары Каюм Насыйров үзенә бу мәкаләсә белән Казан татарларының ислам кабул иткәннәрә аркасында хәзергә кадәр аз сакланып калган борынгы мәжүси горөф-гадәтләрне тикшерүдә беренчө тәҗрибә ясай... Фән ноктасыннан бу — шиксез, бик кызыклы, яхшы ук гыйльми хәзинә бирергә вәгъдә итә торган эш. Бу хакта Каюм Насыйров кебек тикшерүчө мөселман татарлары арасында гына түгел, бәлки бөтен ислам дөнъясында да чыкканы юк, дисәк, ялгышмаган булырбыз» (тулырак кара: *Мифология, Фольклор*).

К.Насыйриниң татар фольклористика гыйлемен үстерүдәгә төп эшчәнлегә, беренчөдән, татар әдәби телен гәмәлгә кую белән бәйлө булса, икенчөдән, халык авыз ижатын өйрәнү аша аны пропагандалудан, халкыбызның дөнъяга карашын киңәйтәргә омтылудан гыйбарәт. Татар халык авыз ижаты әсәрләрән жыйнау гына да — гаять зур хөзмәт, К.Насыйри исә аларны фәнни жирлектә өйрәнөп, билгелә бер системага салып бастырып чыгара. Аның турында татар фольклористикасына гыйльми, жәдиди юнәлеш бирөп, аны шул нигездә үстөрөп жибәргән галим дип әйтәргә була. К.Насыйри тарафыннан китерелгән әкиятләр, мәкаль-әйтөмнәр, *табышмакларда* һәм татар халык авыз ижатының башка үрнәкләрендә татар халкының үткөн акылы, зирәклегә ярылып ята, тормыш-көнкүрешенә үзөнчөлөгә чагыла.

Халык авыз ижаты йогынтысында К.Насыйриның тарихи-ижтимагый фикерләү сәләте, вакыйгаларны тасвирлау осталыгы формалаша. Татар халык ижатын барлау, жыйнау һәм тикшерү белән бергә ул *тарих*, *археология* һәм *этнография* буенча да материаллар туплый башлый. Археология, тарих һәм этнография жәмгыятендә эшлэгәндә, әлеге жәмгыять белән хезмәттәшлек иткән күренекле шәркыятьче галимнәр И.Ф.Готвальд, В.В.Радлов, төрки телләр галиме, этнограф Н.Ф.Катанов, тарихчы Н.А.Фирсов һәм башка галимнәр белән аралашу аңарда тарих фәннә зур кызыксыну уята һәм аны өйрәнүгә көчле этәргеч бирә. Әлеге галимнәр аңа тарихи материалларны жыю һәм тикшерү ысулларын өйрәтләр, жыелган материалдан дөрөс файдалану һәм билгеле бер системага салып өйрәнү тәртибенә төшендерәләр. К.Насыйри алар ярдәме белән татар тарихи дөнъясын өйрәнүдә кайбер уңышларга да ирешә. Ул, татарлар арасында беренчеләрдән булып, Россия тарихы буенча китап («*Зөбдәт мин тәварихи әр-Русь*», 1890) яза. Шулай ук Россия империясе, шул исәптән Казан губернасы һәм илнең башка төбәкләре турында еллык календарьларында тарихи мәкаләләр бастыра. Алар арасында Казан, Зөя шәһәрләре, татар авыллары хакында тарихи *риваятьләр* дә бар. Ш.Мәржанидән аермалы буларак, К.Насыйри тарихны халык күзлегеннән чыгып өйрәнергә-тикшерергә һәм аңлатырга омтыла.

Мөгаллимлек һәм фәнни-гамәли эшчәнлек алып бару белән беррәттән ул татар халкын төрле яктан өйрәнү максаты белән еш кына Казан һәм Зөя тирәсендәге авылларда була. Мәкәржә ярминкәсенә, Уфага һәм берничә мәртәбә Мәскәүгә бара. 1893 елның жәендә аның Оренбург шәһәрнә һәм *Сәгыйд бистәсенә* сәфәр кылуы билгеле. Бу турыда язылган сәяхәтнамәсе дә бар. Шул сәфәрләре вакытында ул татар тарихы, этнографиясе, археологиясе, *эпиграфикасы* буенча риваятьләр, шәжәрәләр һәм башка материаллар туплай, аларның бер өлешен календарьларында бастыра.

К.Насыйриның *Казан* тарихына караган язмалары аерым игътибарга лаек. Мәсәлән, бер риваятендә ул 16 йөзнең 1 нче яртыларында яшәгән Шаһгали ханның, Мәскәүгә сатылып, Казан мәмләкәтенә, шул исәптән үз халкына хыянәт итүе, ахыр чиктә татарларның, дәүләтчелектән мәхрүм ителеп, коллыкка төшүе турында яза. Аның Аксак Каратун (Лука Конашевич), Пугачёв яулары хакындагы риваятьләре мәгълүматларга байлыгы белән аерылып тора. К.Насыйри Казан тарихы белән беррәттән Казан губернасы Зөя һәм Цивильск өязләре татар авылларының (Ачасыр, Бакырчы, Борнаш, Борындык, Мамадыш, Мулла Иле, Рәсбуга, Шигали, Югары Шырдан һ.б.) тарихы хакында да мәкаләләр яза. Бу уңайдан ул халык авыз ижатында сакланган материалларны, каберташ язучыларын, төрле шәжәрәләрне, кулъязма һәм басма китапларны ныклап өйрәнә.

К.Насыйри — татар гыйлеме дөнъясында милли этнографияне яңача нигезләп, үстереп жибергән галим. Аның бу өлкәдәге хезмәтләре аңа кадәрге сәяхәтче галимнәрнең этнографик күзәтүләреннән фәнни гомумиләштерүләренә сыйфатлы булуы, теге яки бу мәсьәләгә әтрафлы аңлатма бирер-

га омтылышы белән аерылып тора. Ул фольклорга этнография фәннен бер тармагы буларак кына карамый, аны аерым фән дәрәжәсендә өйрәнә. Аның татар этнографиясенә караган хезмәтләрендә халкыбызның тор-мыш-көнкүреше (йорт-жире, киём-салымы, ашау-эчүе), гореф-гадәтләре (балага исем кушу, бәби туге, яучылау, туй уздыру, матәм һәм башка йолалар) яктыртыла. К.Насыйри, беренчеләрдән булып, ашау-эчү турында «*Иршад әл-әтбиха*» (1894) исемле китап яза. Бу китапта катлаулы ашамлык төрләрен эерләү ысуллары күрсәтелә, 19 йөз татар аш-су традицияләренен бай, үзенчәлекле тасвирламасы бирелә (тулырак кара: «*Археология материаллары (Зөя өязе авыллары буенча)*»).

К.Насыйри шулай ук, татар халык авыз ижатыннан, Көнчыгыш һәм рус әдәби әсәрләре тәржемәләреннән файдаланып, милли әдәбиятны баета. Тәржемәче буларак та, зур уңышларга ирешә. Урта гасырлар Шәрәкь классикасы чәчмә әсәрләрен тәржемә иткән вакытта, мәгърифәтче аларның оригиналларын татарчага төгәл күчереп, аерым кыскартулар ясап кына калмый, төп текстка теге яки бу дәрәжәдә тиешле үзгәрешләр дә кертә. Шулай ук вакытта аның тәржемәләрендә вакыйга-хәлләрне урыны-урны белән татар халкының тормыш-көнкүрешенә яраклаштыру да күзәтелә. Тәржемә остасы буларак, ул төрек язучысы Зыяддин Сәед Яхьяның күренекле мөселман философы, энциклопедист галим, табиб Әбугалисина турындагы «Кәнжинәи хикмәт» («Хикмәт хәзинәсе», 1865) исемле китабын 1872 елда төрекчәдән татарчага тәржемә итә. Аның берничә басмада дөнья күргән «*Әбугалисина кыйссасы*» татар халкының рухи-мәдәни үсешенә, гуманистик тәрбиясенә зур йогынты ясый. 1896 елда К.Насыйринның «*Әфсанәи Гөлрөх вә Камәрҗан*» әсәренен тәржемәсе басылып чыга. Әсәрдә патша кызы белән шаһзадәнең мәхәббәт тарихы үзәккә алынып яктыртыла. Тәржемәченең «*Кырык вәзир кыйссасы*» (1868) әсәрендә төрле вакыйгалар ярдәмендә мисал-дәлиләр белән гаделлекнең тантана итүе чагылдырыла. Шулай ук әдипнең тәржемәләре арасында «Кабуснамә» (1881, кара: «*Кабуснамә тәржемәсе*») китабы аерым игътибарга лаек. 1886 елда ул шәркыятьче галимә *Гөлнар ханым* (О.С.Лебедева) тарафыннан русчага тәржемә ителеп бастырыла. К.Насыйри әдәби тәржемәләрен китап итеп кенә чыгарып калмый, ул аларны төрле әсәрләрендә дә урнаштыра («Тәрбия китабы», «Фәвакиһел-жөләса фил-әдәбият», «Кырык бакча» һ.б.). Аның халык авыз ижаты үрнәкләреннән, әдәби әсәрләрдән (хикәяләр, новеллалар, шигырьләр) гыйбарәт энциклопедик характердагы «Фәвакиһел-жөләса фил-әдәбият» исемле дидактик хезмәте татар әдәбияты тарихында аерым урын алып тора. Тәржемә эшчәнлегенә белән беррәттән әдип-галим татар әдәбиятын фәнни жирлектә дә өйрәнүен дәвам итә. Әдәби ядкәрләргә, татар язучыларына (Габдерәхим Утыз Имәни, Габделжәббар Кандалий һ.б.) һәм аларның ижатларына багышланган хезмәтләрендә фәнни әһәмияткә ия күзәтүләр ясый. Мәсәлән, Г.Кандалий шигырьләренен лирик асылын өйрәнеп, аларның поэтик яктан «яхшы төзелү»ен искәртә... Теге яки бу әдәби әсәренен структур үзенчәлекләре,

идея-эстетик әһәмияте, тәрбияви кыйммәте, шулай ук әдәбиятның башка мәсьәләләре яктыртылган фәнни хезмәтләре аның әдәбият буенча белем дәрәжәсен күрсәтә.

К.Насыйри татар халкының белемен үстерү максатында төрле фәнни-популяр хезмәтләр дә тәржемә итеп бастыра. Алар арасында «Буш вакытларда укырга сүзләр» (1867) жыентыгы аеруча әһәмияткә ия (кара: «*Буш вакыт*»). Ул аны, рус язучысы һәм педагогы К.Д.Ушинскийның башлангыч сыйныф укучылары өчен рус телендә язылган «Балалар дөнъясы» (1861) фәнни-популяр һәм әдәби-педагогик хрестоматиясе мәкаләләрен тәржемә итеп, күпмедер кыскартып һәм үзгәрешләр кертәп, сәнгатьчә алым-чаралар белән баеп эшли. Балалар өчен махсус татар телендә язылган, укырга кызыклы итеп төзелгән әлеге китап алга таба да фәнни-әдәби әсәрләр иҗат итүгә юл ачкан тәүге басма булып тора. Ул тулысынча диалект европачыл жәдиди-мәгърифәтчел карашлар кысасында язылган.

К.Насыйри дин мәсьәләләрендә дә киң карашлы, тәрбиягә багышланган хезмәтләрендә халык рухын, әдәп-әхлак кануннарын яхшы тоеп эш итүче галим буларак сыйфатлана. Моның шулай булуын «*Мәҗмәгу әл-әхбар*» китабы (1859) раслый. Мәгърифәтченең мөселман дине тәгълиматы турында 1859 елда язылган «*Такаид рисаләсе*» китабы 1867 елда гына дөнъя күрә. Аның ислам өйрәтүләренә караган берничә хезмәт («*Мохтәсар тәварих әнбия...*», «*Утыз вәгазь*», «*Жәваһир әл-хикәят*» һ.б.) даими рәвештә нәшер ителә (тулырак кара: *Дини гыйлем*).

К.Насыйри, халык педагогикасына, күптөрле язма чыганаclarга нигезләнеп һәм Шәрәкь дөнъясының фикер ияләре әсәрләреннән файдаланып, тәрбия һәм әхлак турында хезмәтләр яза. Аларда ул белем-тәрбия бирүнең берлеген һәм дәвамчанлыгын, әхлакый һәм гуманистик тәрбиянең мөһимлеген, акыл һәм тәҗрибәнең үзара тыгыз бәйләнештә булуын яктырта, «Һәрбер нәрсәнең, — ди ул, — чиге бардыр. Әмма гакулның чиге вә соңы юктыр... Гакул вә тәҗрибә бер-берсенә ярдәмче булмакта жир белән су кебектер. Мәгълүм ки, су белән жир бер-берсеннән башка бер нәрсә дә үстерә алмыйдыр...». Галим фикеренчә, ата-ана, мөгаллим үз-үзләрен тотышлары, кылган гамәлләре белән балага тәрбиялелек үрнәге булып торырга тиеш. «Балалар һәрни күрсә, һәрни кылса, ата-анасыннан күреп кыладыр. Атасында, анасында һичбер кимчелек күрмәй үссен, чөнки баланың табигате шундый ки, күбрәк олугларга иярәдер», — ди ул (шулай ук кара: *Гайлә мөнәсәбәтләре*).

К.Насыйри үзенең хезмәтләрендә тәрбия сабакларын еш кына татар халык авыз иҗатыннан, көндәлек тормыштан гыйбрәтле мисаллар, жанлы сюжетлар аша бирә. Бу исә үгет-нәсыйхәтләренең үтемлелеген, тәәсирлелеген тагын да арттыра. Ул тәрбия эшендә музыка һәм сүз сәнгәтенең әһәмиятенә басым ясый. Аның фикеренчә, җыр-музыка «уй-фикерне саф кылып, зиһенне нечкәртә, табигатьне (холькны) йомшартып, мәрхәмәтлене мактатып, куркакны баһадирландырып, саранны юмартландырып». Икенче бер урында мондый юлларны күрергә мөмкин: «Көйләп укымак яки шигыр»

әйтмәк гүзәлләрдән янә гүзәл нәрсәдер». Аның күпкырлы тәрбияви хезмәтләрендә, беренче чиратта, физик яктан сәламәт, көр күңелле, белемле балалар тәрбияләү омтылышы сизелә. «*Әхлак рисаләсе*»нең «Гыйлем вә наданлык» исемле беренче бүлегендә әдип балаларга болай дип мөрәжәгать итә: «Әй газиз бала, агаһ бул, әдәмгә иң әүвәл бигрәк кирәк вә бигрәк лазем нәрсә гыйлемдер, вә гыйлем дигәнәмез белмәгән нәрсәне сорашып белмәктер. Вә наданлык дигәнәмез белмәклегә лазем булган нәрсәне белмәссезлектер. Бу наданлык кешене игътибардан чыгара торган нәрсәдер, вә хәйван дәрәжәсенә кертә торган сыйфаттыр, кайда барса да надан кешенең кадере юктыр!». Шулай ук аның хезмәтләрендә һәм педагогик карашларында балаларга нинди дә булса һөнәр өйрәтү кирәклегә ассызыклана. К.Насыйри яшь буынны гыйлем алу белән бергә нинди дә булса һөнәргә дә өйрәнергә чакыра. Бу уңайдан «*Китаб-әт-тәрбия*» (1891, кара: «*Тәрбия китабы*») китабында ул болай дип яза: «Әй жаннарым-угланнарым, нәсихәтне ишетегез — һөнәр үгрәнегез. Дөнъяның милкенә вә дәүләтенә ышанырга ярамас... Һөнәр — бер агым судыр, вә ышанычлы дәүләттер, һөнәр иясе әгәр дәүләттән төшсә дә кайгы юк... Әй угыл, син дә һөнәр үгрән, тәрбия үгрән, гыйлем үгрән», яки «Кирәк ниндәен һөнәр булса да һөнәрнең артыгы юк», «һөнәр арттырырга ижтиһат кыл, чөнки һөнәрсез кешенең беркемгә дә файдасы булмас, бәлки үзенә дә файдасы юк». Мәгърифәтченең әлегә карашлары аның тәрбия системасында төп кыйммәт булып торалар. Ул балаларны акыллы, әдәпле булырга өнди. «Олуглык гакул белән, әдәп белән, әмма нәсел белән, нәсәп белән түгелдер», «әгәр дә бер адәм белән мөсәхәбәт кылсаң, аның гакулына кара, диненә карама. Чөнки аның дине үзенә фәкәт, әмма гакуллы үзенә һәм сиңадыр» дигән карашлары, тәрбия сабаклары шактый әсәрләрендә әдәби образлар аша чагылдырыла, гыйбрәтле мисаллар, тормышчан сюжетлар ярдәмендә яктыртыла. Бу исә үгет-нәсыйхәтләрнең тәэсирен тагын да арттыра (шулай ук кара: *Балалар әдәбияты*).

Гомумән алганда, К.Насыйри татарларның физик, рухи һәм әхлакый яктан сәламәт, камил булуларын тели, милләтне белемле һәм күркәм гадәтле итәргә омтыла. Эчкечелеккә, тәмәке тартуга һәм башка шундый ямьсез сыйфатларга тискәре мөнәсәбәтен белдерә, бу күренешләргә кешеләргә һәлакәткә илтүче кайгы-хәсрәт чыганагы дип санып: «Әчәмлек эчә торган кеше һәрбер чәркәне эчкән саен үзен генә үтермидер, бәлки бөтен нәселен үтерәдер...». Аның еллык календарьларында әлегә проблема үзәккә алынып яктыртыла, үгет-нәсыйхәт характерындагы дистәләгән мәкаләсә дөнъя күрә. Ул, татар халкы арасында таралган эчкечелекнең һаман саен артуына борчылып, сизгез шигырьдән торган поэма яза, анда исереклек галәмәте белән кылынган төрле затсыз гамәлләр сурәтләнә һәм аларда авторның нәфрәт катыш борчу-сагышы сизелә (кара: «*Исереклек заманы*»).

К.Насыйри халыкны агарту максатында «Таң йолдызы» исемле газета чыгару хыялы белән яши, әмма патша хөкүмәте аңа бу ниятен гамәлгә ашырырга рөхсәт бирми (тулырак кара: *Вакытлы матбугат*). Шулай да

ул халыкка белем-мәгърифәт таратуның башка бер ысулын таба: еллык өстәл календаре (горрәнамә) чыгара башлый. 1871 елдан 1897 елга кадәр нәшер ителгән, татар халкының милли-мәдәни тормышында көтелмәгән һәм зур яңалык булган бу календарьлар даими рәвештә халыкның көндәлек тормышыннан яңалыклар, мөһим тарихи-ижтимагый хәбәрләр белән таныштыра; аларда шулай ук төрле һөнәрләргә өйрәтә торган язмалар, күңел ачу характерындагы материаллар, әкиятләр, мәкальләр, жырлар, Шәрәкь авторларынан тәржемәләр һәм мәгърифәтченең үз әсәрләреннән өзекләр урын ала. Календарьның беренче чыгарылышында ук К.Насыйри аның ахыргы битләрендә халык өчен әһәмиятле булган «Халык арасында тәҗрибәләр буенча көн вә һава үзгәрүнең галәмәтләре баянында» исемле сәхифә ача. Анда, татар халкы арасындагы төрле сынамышлардан чыгып, һава торышы, авыл хужалыгы һәм өй эшләре, бөртекле ашлыкларның уңу-уңмавы һәм башка күренешләр турында фаразлар китерелә. Шулай ук аларда ашау-эчү, крахмал, серкә (уксус) һ.б.ны әзерләргә, җиләк-җимеш киптерергә, дару үләннәрен дәрәс җыярга һәм алар белән дәваланырга һәм башка шуның ише гамәлләр генә өйрәтелеп калмый, татарларның белемен арттыру ниятеннән гуманитар (тел белеме, фольклор, тарих, әдәбият, этнография, демография, хокук һ.б.) һәм табигый (арифметика, астрономия, ботаника, география, медицина, физика, химия һ.б.) фәннәренең төрле тармакларына караган мәгълүматлар да бирелә (тулырак кара: *Каюм Насыйри календарьлары*). Шулай рәвешчә, чирек гасыр дәвамында чыгып килгән календарьлар татар тормышына билгеле бер дәрәҗәдә уңай йогынты ясый, киң гавамны күздә тотып нәшер ителгән бу басмалар татар зыялылары белән беррәттән гади кешеләр арасында да зур популярлык казана, ул Россия буенча, беренче чиратта татарлар яши торган төбәкләрдә, аерым экземплярлары Урта Азия һәм Кавказ арты мөселманнары арасында да киң тарала (кара: Әбусуфьян *Акаев*). Галим аларны, нигездә, үз акчасына һәм өлешчә аерым эшмәкәрләрнең иганәләре хисабына чыгара. Алга таба календарьлар җирлегендә татар телендә вакытлы матбугат барлыкка килә.

Гыйльми-әдәби эшчәнлеген мәдрәсәдә укыганда ук башлап җибәргән К.Насыйриниң үзе исән чакта татар һәм рус телләрендә төрле күләмдәге 40 лап китабы һәм берничә дистә мәкаләсә дөнья күрә. Кайбер китаплары берничә тапкыр басыла. Китап белеме галиме, библиограф Әбрар *Кәримуллин* исәбе буенча, К.Насыйриниң үзе исән чагында гына да йөзгә якын китабы басылып чыга. Аның тормыш юлын һәм иҗат эшчәнлеген өйрәнгән Мөхәмәт *Гайнуллин*, беренчеләрдән булып, әдипнең татар телендә дөнья күргән аерым хезмәтләренең библиографик күрсәткечен төзи. 40 исемнән торган бу күрсәткеч мәгърифәтче галимнең тел белеме, әдәбият, арифметика, геометрия, тарих, география, этика, рус теленә өйрәтү, зәркәнчелек һәм слесарьлык эшләре буенча язылган хезмәтләрен үз эченә ала (тулырак кара: *Каюм Насыйриниң тормышы һәм иҗаты хақында библиография*). К.Насыйриниң вафатыннан соң бик күп кулъязмалары һәм

хатлары кала (кара: *Каюм Насыйринның кулъязмалары, Каюм Насыйринның хатлары*). Алар Казан федераль университеты китапханәсенә кулъязмалар һәм сирәк китаплар бүлегендә, ТР Фәннәр академиясе Тел, әдәбият һәм сәнгать институтының *Язма мирас үзәгендә* һәм башка оешмаларда саклана. К.Насыйринның арифметика (математика), астрономия, ботаника, география, геометрия, дин белеме, игенчелек, кулинария, медицина (анатомия, физиология, гигиена), тел белеме, хокук һәм башка фәннәр буенча язган китаплары һәм аерым мәкаләләре татар халкының берничә буыны тарафыннан уку-укыту әсбабы сыйфатында файдаланыла. Аның хезмәтләре бүген дә әһәмиятен жуймый, ул күтәргән мәсьәләләр безнең көннәрдә дә актуаль.

К.Насыйринның энциклопедик масштабтагы эшчәнлеге, беренче чиратта, замандашлары — шәркыятьче галимнәр В.В.Григорьев, В.Д.Смирнов, төрки телләр галиме Н.Ф.Катанов тарафыннан югары бәяләнгән. Мәгрифәтче галимнең ижатына аеруча Н.Ф.Катанов зур игътибар бирә, ул аның дистәдән артык әсәренә рецензия яза (кара: *Бәяләмә, «Деятель»* газетасы). Язучы Фатих Әмирхан: «Иң әүвәл татарларга үзләренә бер телләре бар икән белдертер өчен, К.Насыйри «Ләһжәи татар» вә «Фәвакиһел-жәләса фил-әдәбият» тәәлиф итүче вә ул ук, иң әүвәл, әсәрләрен татарча яза башлап, һәр язу таныган кеше истифадә итәрлек тарызда ясаучы...», — ди (1908). Тел галиме Жамал *Вәлиди* «Каюм әфәндегә кадәр татар теле дигән бер тел юк иде. Телебезне иң әүвәл бер телгә хисаблап аның да кагыйдәсе барлыгын, башка телләрдән ким булмавын вә хәтта артыкчылыгы булуын дөгъва вә исбат итүче улдыр», — дип яза (1912) һәм «Каюм Насыйри иң элек безнең татарлыгыбызны аңлады һәм аны үзенең әсәрләре илә башкаларга да аңлатмакчы булды», — дип асызыкый. Ул аны «татар әдиге» дип зурлый. Язучы Галимжан *Ибраһимов* К.Насыйринны Шәрәкътән Гарәбкә (Көнбатышка, Европага) юл яручы, беренче сукмакны салучы «бөек реформатор» дип атый. Ул: «Каюм бабаның хезмәте гыйлем дөнъясы өчен яңа кануннар табып чыгаруда түгел, бәлки бәйнәлмиләл гыйльми мәгълүматны татар халкына башлап бирүдә... Ул бездә Европа гыйлемнәрен беренче популяризатор иде», — ди (1926). Мәшһүр тел галиме-тюрколог Н.К.Дмитриев татар галименең фәнни-ижади эшчәнлеген Италиянең күпкырлы галиме, танылган рәссамы, нәкышьчесе Леонардо да Винчи, беренче бөек рус галиме, табигыять фәннәре белгече, филолог М.В.Ломоносов хезмәтләренә тиңли: «Алар барысы да энциклопедистлар булганнар, нинди дә булса бер фән яки сәнгать кысаларында гына калмаганнар. Алар үзләренә кыска гына гомерләрендә тормышта кирәкле барлык фәннәргә һәм сәнгатьләргә дә нигез салып калдырырга ашыкканнар... Кем булган Ломоносов: физикмы, механикмы, тел белгече, әдәбиятчымы? Леонардо да Винчи... һәм Каюм Насыйри кем булган дигән сорауга жавап бирү дә шактый кыен...». Гаяз *Исхакый* аны яңа дәвер әдәбиятының «атасы» дип атый, чөнки ул — рухи-әхлакый һәм идея-эстетик тәрбия биргән күп кенә күренекле әсәрләре татар укучыларына татар телендә ирештергән шәхес. Татар

укучысының образлы фикерләвен, зэвыгын, туган телнең эчке мөмкинлекләрен истә тотып эш иткән К.Насыйриның тәржемә эшчәнлеген дә югары бәяләп. Шәрәк халыклары тарихын, ислам гыйлемен өйрәнүче француз шәркыятче галимәсе Шанталь *Лемерсье-Келькеже* аның турында болай ди: «Иң әүвәл яктылыкка юлны Каюм Насыйри ачмаса, дөньяда Габдулла Тукай, Шәехзадә Бабич, Галимжан Ибраһимов, Гаяз Исхакый, Мәжит Гафури кебек йолдызлар якты яна алмас иде».

К.Насыйри тормышының соңгы елларында үз акчасына туган авылы Югары Шырданда мәчет төзетергә уйлый. Авылдашларының икенче Жамигә мәчет төзүгә рөхсәт сорап мөрәжәгать иткән үтенечләре буенча 1901 елның 20 июлендә уңай карар кабул ителә. К.Насыйри мәчет төзү чыгымнарын тулаем үз өстенә ала һәм акча бүлеп бирә, әмма бу мәчетне күрү аңа насыйп булмый. Ул 1902 елның 3 сентябрдә (искечә 21 августында) Казанда туганы Мөхәммәтбәдигә *Хосәенов* йортында вафат була. Казанның Яңа Татар бистәсе зиратында жирләнә (тулырак кара: *Каюм Насыйриның вафаты, Каюм Насыйриның кабере*).

Тәржемәи хәлен һәм тормышын өйрәнү. К.Насыйриның ижатын үзе исән вакытта фәнни яктан бәяләүчеләр бик аз була, аларның да күпчелеген рус шәркыятче галимнәре (И.Ф.Готвальд, В.В.Григорьев, К.Г.*Залеман*, Н.И.Ильминский, Н.Ф.Катанов, О.С.Лебедева, П.П.Масловский, В.В.Радлов, Г.С.Саблуков, В.Д.Смирнов һ.б.) тәшкил итә. К.Насыйри вафатыннан соң «Тәржемә» газетасында (1902), татарлар арасында беренче булып, язучы Гаяз Исхакыйның «Габделкаюм әфәнденең вафаты» исемле некрологы басыла. Анда мәгърифәтченең тәржемәи хәле һәм гыйльми эшчәнлеген яктыртыла, татар теле өлкәсендәгә хезмәтләре югары бәяләп.

К.Насыйри вафатына ун ел тулуга бәйле рәвештә татар халкы тарихы турында беренче китаплар күренә башлауга, киң жәмәгатьчелек арасында аның күпкырлы ижаты һәм тәржемәи хәленә карата кызыксыну уяна. Әйтик, 1912 елда «Йолдыз» газетасында тарихчы Габделбари *Батталның* К.Насыйрига багышланган «Телебез» мәкаләсе басыла. Анда мәгърифәтченең халыкка аңлаешлы әдәби тел булдыру юнәлешендә дәвамлы һәм нәтижәле эшчәнлек алып баруы турында этрафлы яктыртыла. Мәкалә авторы: «Үз арабыздан чыгып, үз телебезне тергезү нияте белән кулына каләм тоткан затларыбызның иң олугысы Габделкаюм әл-Насыйри абзыйдыр. Аның хезмәтләре татар теленең фән теле була алуына ышандыралар», — дип басым ясып. Шулар ук вакытта тарихчы К.Насыйри кебез олуг затка матбугат битләрендә игътибарның булмавына, татар милләте арасында исеменә онытыла баруына ачынып гарьләнә һәм «Шура» журналы мөхәрририятенә бу уңайдан кисәтү ясып. Әлегә вакытлы матбугатның мөхәррире Риззәтдин *Фәхретдин*, аңа жавап итеп, мәгърифәтче турында бастырырга материал юклыгын әйтә. К.Насыйри турында азмы-күпме мәгълүматлы кешеләр булса, журналга жибәрүләрен үтенә. Нәтижәдә, «Шура»ның

1912–1913 елгы саннарында мәгърифәтче галим турында бер дистәдән артык хатирә, биографиясе-шәжәрәсе, туганнары турында мәкаләләр дөнья күрә (тулырак кара: *Истәлекләр*).

Совет хакимияте чорында, Татарстан Жәмһүрияте барлыкка килгәч, К.Насыйри темасы янадан күтәрелә. 1922 елның сентябрендә, каты ачык китергән зыяннан арыну чорында, *Гыйльми үзәк* К.Насыйриның вафатына 20 ел тулу мөнәсәбәте белән аны искә алу чаралары үткәру турында карар кабул итә. Бу эштә татар теле һәм әдәбияты белгечләре, язучылар, тарихчылар, дәүләт эшлекләре Галимжан Ибраһимов, Шаһит *Әхмәдиев*, Жамал Вәлиди, Хужа *Бәдигый*, Гали *Рәхим*, Газиз *Гобәйдуллин* һ.б. актив катнаша. Татарстанда үткәрелгән искә алу чаралары белән беррәттән К.Насыйриның тәржемәи хәлен һәм ижатын өйрәнү эшләре дә алып барыла. Нәтижәдә, 1922 елда галимнең мирасы турында «*Каюм Насыйри мәжмугасы*» исемле беренче фәнни жыентык дөнья күрә. Анда Г.Ибраһимовның К.Насыйриның татар мәгърифәтчелек фикерен үстерүдәге фидакаръ хезмәте яктырылган «*Каюм Насыйриның тарихи урыны*» исемле мәкаләсе аерым игътибарга һәм ихтирамга лаек. Бу мәкалә соңрак К.Насыйри ижатын өйрәнүче совет галимнәре өчен «үзенчәлекле маяк» булып хезмәт итә (шулай ук кара: *Татар мәгърифәтчелеге*).

1925 елның февралендә, К.Насыйриның тууына 100 ел тулу уңаеннан, Татарстан Жәмһүрияте житәкчелеге һәм Гыйльми үзәк тарафыннан төрле тантаналы чаралар һәм форумнар уздырыла, бу юнәлештә фәнни-тикшеренү эшләре алып барыла. Әлеге чараларда Фатих Әмирхан, Гыйлемдар *Баембитов*, Хажигабидуллин, Галимжан Ибраһимов, Нәкый *Исәнбәт*, Мөхетдин *Корбангалиев*, Әхмәтһади *Максуди*, Мөхәммәт *Парсин*, Гали *Рәхим*, Шәйгәрдан *Шәймәрданов* һәм башка галимнәр, дәүләт эшлекләре катнаша. Үткәрелгән чаралар нәтижәсендә К.Насыйриның тарих, археология һәм этнография буенча кулъязмалары һәм әсәрләре «*Каюм Насыйриның моңарчы басылмаган әсәрләре. Мәжмуга*» (1926) дип аталган жыентыкта дөнья күрә. Бер үк вакытта, 1920 елларда, Татарстан газета-журналларында («*Безнең юл*», «*Вестник научного общества татароведения*», «*Известия ТатЦИК*», «*Кызыл Татарстан*» һ.б.) К.Насыйриның тәржемәи хәле һәм ижаты турында мәкаләләр һәм хәбәрләр бастырыла.

К.Насыйри шәхесенә 1945 елда, тууына 120 ел тулу уңае белән, кабат әйләнәп кайталар. 1945 елның мартында, Бөек Ватан сугышының соңгы айларында, Мәскәүдә һәм Казанда СССР Фәннәр академиясенә К.Насыйриның тууына 120 ел тулуга багышланган Гыйльми сессиясе уздырыла. Аның эшендә Мәскәүдән — күренекле тел галимнәре: академик С.П.Обнорский, мөхбир әгъзалар Н.К.Дмитриев, М.Ә.Фазлуллин; Казаннан — Жамал *Вәзиева*, Н.И.Воробьев, Мөхәммәт *Гали*, В.М.Горохов, Мөхәммәт Гайнуллин, Хәйри *Гыймади*, Латыф *Жәләй*, Фатих *Мөхәммәдъяров*, Шиһабетдин Рамазанов, Рабига *Хәжимова*, Вәли *Хангилдин*, Хәмит Ярми һ.б. катнаша. Н.К.Дмитриев форумда мәгърифәтчегә багышланган чыгышында болай ди: «Һәр халыкның тормышында, аерым бер кеше тормышындагы кебек,

үз язы була. Каюм Насыйри аны беренчеләрдән булып тоя һәм бөтен ижатын шуңа багышлый». 1948 елда *«Каюм Насыйри. 1825–1945 (Тууына 120 ел тулуга багышланган гыйльми сессия материаллары)»* дөнья күрә. Гыйльми сессия материалларында 19 йөздә Россия империясендә, аеруча әдәбият-мәдәният дөньясында барган яңарыш алгарышлары яссылыгында К.Насыйринның татар мәдәниятен, мәгарифен һәм әдәбиятын үстерүгә керткән өлеше яктыртыла, татар халкын әдәби-мәдәни агартудагы роле күрсәтелә. Жыентыкта шулай ук Мөхәммәт Гали һәм Хәмит Ярми тарафыннан К.Насыйринның авылдашларынан язып алынган *истәлекләр* урнаштырыла.

Бу форумнан соң СССР Фәннәр академиясе Казан филиалының Тел, әдәбият һәм тарих институты фәнни хезмәткәрләре К.Насыйринның сайланма жыентыкларын эзерләп чыгару эшен дәвам итәләр. 1975 елга, мәгърифәтче әдипнең тууына 150 ел тулганчыга кадәр, берничә «Сайланма эсәрләр» жыентыгы (1945, 1953, 1956 (икенче басмасы, шул ук: *«Әсәрләр»*, 1971), 1974–1975 (ике томда) еллар) дөнья күрә. Шул юбилей уңаеннан Казанда Тел, әдәбият һәм тарих институты, Казан университеты, Казан педагогия институты тарафыннан *«Атаклы мәгърифәтче-демократ Каюм Насыйри»* исемле конференция уздырыла. Анда Мәскәүдән тел галиме, төрки телләр белгече А.Н.Кононов, Дагстаннан әдәбият галиме С.Х.Акбиев, Казаннан Искәндәр Абдуллин, Сәләм Алишев, Рашат Әмирханов, Ялкын Әхмәтгалиева, Дания Баһаветдинова, Мәсгүд Гайнетдинов, Мөхәммәт Гайнуллин, Мирфатыйх Зәкиев, Әбрар Кәримуллин, Хужичәхмәт Мәхмүтов, Сәвия Михайлова, Мидхәт Мөхәммәтов, Рәүфә Уразманова, Камил Фасиев, Фазыл Фасиев, Равил Фәхретдинов, Вахит Хаков, Шифа Ханбикова, Әнвәр Хәйри һәм башка галимнәр докладлар белән чыгыш ясылар.

2003–2006 елларда К.Насыйринның дүрт томлы сайланма эсәрләренәң басылып чыгуы галимнең күпкырлы ижаты белән тулырак танышу мөмкинлеге бирә. Бу басмалар — мәгърифәтченең иң тулы сайланма эсәрләре жыентыгы. Мәсгүд Гайнетдинов һәм Хужичәхмәт Мәхмүтов — К.Насыйринның гарәп графикасындагы аерым текстларын гамәлдәге татар язуына күчерүче һәм кереш мәкалә авторлары.

2015 елда К.Насыйринның тууына 190 ел тулу уңаеннан Казанда ТР Фәннәр академиясенең Тарих институты тарафыннан *«Урта һәм югары белем бирү системасында татар телендә укыту: тарих, заманчалык һәм алгарышлар»* исемендә конференция уздырыла. Анда, башлыча, Казан федераль университеты, ТР Фәннәр академиясенең Тел, әдәбият һәм сәнгать институты галимнәре (Г.Г.Батыршина, Р.Х.Шәймәрданов, М.М.Шәкүрова, Р.Р.Хөсетдинов һ.б.) катнаша (шулай ук кара: *Каюм Насыйринның юбилейлары*).

К.Насыйрига багышланган төрле форумнар аның биографиясен һәм күпкырлы ижатын өйрәнүгә зур этәргеч булып торалар. Бу фәнни-ижәди эшчәнлектә, күргәнәбезчә, 20 йөзнен 2 нче яртысы — 21 йөз башында Татарстанның югары уку йортлары һәм фәнни-тикшеренү институтлары, аерым

алганда, Казан университеты (Әбрар Кәримуллин, Мостафа *Ногман*, Резеда *Ганиева*, Мөхәммәт *Мәһдиев*, Ибраһим *Нуруллин*, Альберт Фәтхи, Вахит Хаков, Әлфия *Юсупова* һ.б.), Казан педогогия институты (В.М. *Беркутов*, Таһир *Корбанов*, Якуб *Ханбиков*, Әнвәр *Хужичәхмәтов* һ.б.) һәм Тел, әдәбият һәм тарих институты (соңрак Тел, әдәбият һәм сәнгать институты) (Хатип *Алишев*, Мәсгут Гайнетдинов, Мөхәммәт Гали, Латыйф Жәләй, Мирфатыйх Зәкиев, Фатыйма *Ибраһимова*, Рәмил *Исламов*, Хәлиф *Курбатов*, Хужичәхмәт Мәхмүтов, Хисам *Мөхәммәтов*, Шиһабетдин Рамазанов, Резеда *Рәхимова*, Гали *Халит*, Шифа Ханбикова, Вәли Хангилдин, Заһир *Шәйхелисламов*, Хәмит Ярми һ.б.), Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты галимнәре зур активлык күрсәтләр.

Шулай ук К.Насыйринның юбилейлары уңаеннан «Кызыл Татарстан», «Совет Татарстаны», «Социалистик Татарстан», «Ватаным Татарстан» гезиталарында, «Коммунист Татари», «Татарстан», «Совет әдәбияты», «Казан утлары», «Совет мәктәбе», «Мәгариф» журналларында аның турында төрле эчтәлектәге мәкаләләр дөнья күрә.

К.Насыйри, галим һәм нашир буларак, Татарстанда фәнни-гамәли яктан иң өйрәнелгән әдипләренң берсе. Галим-әдип эшчәнлегенң төрле тармаклары яктыртылган дистәләгән монография языла, диссертацияләр яклана, йөзләгән мәкалә дөнья күрә. Шуңа да карамастан, энциклопедист галимнең мирасы әле дә өйрәнү-тикшерүне һәм дөньяга чыгаруны таләп итә, чөнки аның кайбер язмалары, мәсәлән, календарьларындагы текстлары гамәлдәге татар язуына күчерелмәгән, кулъязма хәлендәге хезмәтләре дә байтак, шулай ук кайбер әсәрләре (иң күләмлесе — «Фәвакиһел-жөләса фил-әдәбият») тулысынча басылмаган.

Исемен һәм күпкырлы эшчәнлеген мәңгеләштерү. Бу гамәл Совет чорында башлана. 1925 елда Татарстан хөкүмәте тарафыннан Гыйльми үзәктән килгән тәкъдим нигезендә Казан шәһәрәндәге Татар бистәсенң бер урамына (кара: *Каюм Насыйри урамы*), Казан татар укытучылар мәктәбенң дәвамчысы булган Казан татар педагогия техникумына, 2021 елда *Сиксәнәнче мәктәпкә* К.Насыйри исеме бирелә. Соңрак аның исеме белән Татарстанның башка торақ пунктлары урамнары да аталып йөртелә башлай.

Казанда үз өе булмау сәбәпле, К.Насыйрига еш кына яшәү урыннарын алыштырып торырга туры килә (кара: *Каюм Насыйринның яшәү урыннары*). Казанда вафаты алдыннан яшәгән йортта 2002 елда *Каюм Насыйри музейе*, аңа кадәр, 1997 елда, Яшел Үзән районының Олы Ачасыр авылында К.Насыйри исемәндәге *Архитектура-этнография комплексы* ачыла. 2015 елда «Бөек мәгърифәтче Каюм Насыйринның туган жире — тарихи авыл — Кече Шырданның торгызу» хәйриячелек фонды (оештыручысы — «Акведук» ЖЧЖ директоры А.Н. *Гобәйдуллина*) нигезләнә.

2014 елда Казан федераль университетының Филология һәм мәдәнияра багланышлар институтында *Каюм Насыйри институты*, Россиянең кайбер шәһәрләрендә, Башкортстанда, Әзәрбайжанда, Казакъстанда,

Кыргызстанда, Үзбәкстанда, Төркиядә һәм башка жирләрдә әлеге институтның үзәкләре ачыла.

1988 елдан Татарстан халык мәгарифен үстерүгә шәхси хезмәтләре белән зур өләш керткән укытучылар, мәгариф һәм фән хезмәткәрләре, шулай ук педагогик коллективлар ел саен *Каюм Насыйри бүлгә* белән бүләкләнәләр.

Шулай ук мәгърифәтченең юбилейлары уңаеннан чыгарылган *Каюм Насыйри маркасында* (1952), Истәлек медалендә (2005), *Юбилей тәңкәсендә* (2025), «*Каюм Насыйри*» драмасында (1945), «*Каюм косы*» поэмасында (1997) аның исеме мәңгеләштерелә.

К.Насырийның фоторәсемнәре булмау сәбәпле, рәссамнар һәм сынчылар аның сурәтен һәм образларын ике дистәдән артык портретларда һәм сыннарда үзләре күзаллаганча яки мәгърифәтчене күрәп белгән кешеләр тасвирыннан чыгып мәңгеләштерәләр (тулырак кара: *Портретлар һәм бюстлар*).

Р.В.Шәйдуллин, Г.И.Каюмова, Ф.Р.Бәдретдинова